

Ό,τι κάνομε, να το κάνομε για να ευχαριστήσομε τον Θεό...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Πορφύριος Κausοκαλυβίτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο ταπεινός έχει συνείδηση της εσωτερικής του καταστάσεως και, όσο κι αν είναι άσχημη, δεν χάνει την προσωπικότητά του. Δεν χάνει την ισορροπία του.

Το αντίθετο συμβαίνει με τον εγωιστή, τον έχοντα αισθήματα κατωτερότητας. Στην αρχή μοιάζει με τον ταπεινό. Λίγο, όμως, αν τον πειράξει κανείς, αμέσως χάνει την ειρήνη του, εκνευρίζεται, ταραάζεται.

Ο κενόδοξος την ψυχή του την αποξενώνει απ' την αιώνια ζωή. Τελικά ο εγωισμός είναι σκέτη κουταμάρα! Η κενοδοξία μας κάνει κούφιους. Όταν κάνομε κάτι για να επιδειχθούμε, καταντούμε άδειοι ψυχικά.

Ό,τι κάνομε, να το κάνομε για να ευχαριστήσομε τον Θεό· ανιδιοτελώς, χωρίς κενοδοξία, χωρίς υπηρηφάνεια, χωρίς εγωισμό, χωρίς, χωρίς ...

Όταν ο άνθρωπος ζει χωρίς Θεό, χωρίς γαλήνη, χωρίς εμπιστοσύνη, αλλά με άγχος, αγωνία, κατάθλιψη, απελπισία, αποκτάει ασθένειες σωματικές και ψυχικές. Η ψυχασθένεια, η νευρασθένεια, ο διχασμός είναι δαιμονικές καταστάσεις.

Δαιμόνιο είναι επίσης και η ταπεινολογία. Το λένε αίσθημα κατωτερότητας. Η αληθινή ταπείνωση δεν μιλάει, δεν λέει ταπεινολογίες, δηλαδή, «είμαι αμαρτωλός, ανάξιος, ελάχιστος πάντων ...».

Φοβάται ο ταπεινός μήπως με τις ταπεινολογίες πέσει στην κενοδοξία. Η χάρις του Θεού δεν πλησιάζει εδώ. Αντίθετα, η χάρις του Θεού βρίσκεται εκεί όπου υπάρχει αληθινή ταπείνωση, η θεία ταπείνωση, η τέλεια εμπιστοσύνη στον Θεό. Η εξάρτηση από Εκείνον.

Άγιος Πορφύριος

Πηγή: agapienxristou.blogspot.gr